

¹Und Gott sprach zu Jakob: Mache dich auf und ziehe gen Beth-El und wohne daselbst und mache daselbst einen Altar dem Gott, der dir erschien, da du flohest vor deinem Bruder Esau.²Da sprach Jakob zu seinem Hause und zu allen, die mit ihm waren: Tut von euch fremde Götter, so unter euch sind, und reinigt euch und ändert eure Kleider³und laßt uns auf sein und gen Beth-El ziehen, daß ich daselbst einen Altar mache dem Gott, der mich erhört hat zur Zeit meiner Trübsal und ist mit mir gewesen auf dem Wege, den ich gezogen bin.⁴Da gaben sie ihm alle fremden Götter, die unter ihren Händen waren, und ihre Ohrensperren; und er vergrub sie unter einer Eiche, die neben Sichem stand.⁵Und sie zogen aus. Und es kam die Furcht Gottes über die Städte, die um sie her lagen, daß sie den Söhnen Jakobs nicht nachjagten.⁶Also kam Jakob gen Lus im Lande Kanaan, das da Beth-El heißt, samt all dem Volk, das mit ihm war,⁷und baute daselbst einen Altar und hieß die Stätte El-Beth-El, darum daß ihm daselbst Gott offenbart war, da er floh vor seinem Bruder.⁸Da starb Debora, der Rebekka Amme, und ward begraben unterhalb Beth-El unter der Eiche; die ward genannt die Klageeiche.⁹Und Gott erschien Jakob abermals, nachdem er aus Mesopotamien gekommen war, und segnete ihn¹⁰und sprach zu ihm: Du heißt Jakob; aber du sollst nicht mehr Jakob heißen, sondern Israel sollst du heißen. Und also heißt man ihn Israel.¹¹Und Gott sprach zu ihm: Ich bin der allmächtige Gott; sei fruchtbar und mehre dich; Völker und Völkerhaufen sollen von dir kommen, und Könige sollen

¹ثُمَّ قَالَ اللَّهُ لِيَعْقُوبَ، فَمَا أَصْعَدَ إِلَى بَيْتِ إِبِلَ وَأَقَمَ هُنَاكَ، وَاصْنَعْ هُنَاكَ مَذْبَحًا لِلَّهِ الَّذِي طَهَّرَ لَكَ جِوِينَ هَرَبْتَ مِنْ وَجْهِ عَيْسُو أَخِيكَ.²فَقَالَ يَعْقُوبُ لِبَنِيهِ وَلِكُلِّ مَنْ كَانَ مَعَهُ، اغْرُلُوا الْآلِهَةَ الْغَرِيبَةَ الَّتِي بَيْنَكُمْ وَطَهِّرُوا وَأَبْدِلُوا ثِيَابَكُمْ.³وَلْتَقُمْ وَتَصْعَدُوا إِلَى بَيْتِ إِبِلَ، فَاصْنَعْ هُنَاكَ مَذْبَحًا لِلَّهِ الَّذِي اسْتَجَابَ لِي فِي يَوْمِ صِيقَتِي وَكَانَ مَعِيَ فِي الطَّرِيقِ الَّذِي ذَهَبْتُ فِيهِ.⁴فَأَعْطُوا يَعْقُوبَ كُلَّ الْآلِهَةِ الْغَرِيبَةِ الَّتِي فِي أَيْدِيهِمْ وَالْأَفْرَاطِ الَّتِي فِي أَدَانِهِمْ، فَطَمَرَهَا يَعْقُوبُ تَحْتَ الْبُطْمَةِ الَّتِي عِنْدَ شَكِيمَ.⁵ثُمَّ رَحَلُوا. وَكَانَ خَوْفُ اللَّهِ عَلَى الْمُدُنِ الَّتِي حَوْلَهُمْ، فَلَمْ يَسْعَوْا وَرَاءَ بَنِي يَعْقُوبَ.⁶فَأَتَى يَعْقُوبُ إِلَى لُوسِ الَّتِي فِي أَرْضِ كَنْعَانَ، وَهِيَ بَيْتُ إِبِلَ هُوَ وَجَمِيعُ الْقَوْمِ الَّذِينَ مَعَهُ.⁷وَبَنَى هُنَاكَ مَذْبَحًا، وَدَعَا الْمَكَانَ إِبِلَ بَيْتِ إِبِلَ لِأَنَّهُ هُنَاكَ طَهَّرَ لَهُ اللَّهُ جِوِينَ هَرَبَ مِنْ وَجْهِ أَخِيهِ.⁸وَمَاتَتْ دَبُورَةُ مَرْصَعَةُ رَفِقَةِ وَدُفِنَتْ تَحْتَ بَيْتِ إِبِلَ تَحْتَ الْبُطْمَةِ، فَدَعَا اسْمَهَا أَلُونُ بَاكُوتَ. وَطَهَّرَ اللَّهُ لِيَعْقُوبَ أَيْضًا جِوِينَ جَاءَ مِنْ قَدَانِ أَرَامَ وَتَارَكَةَ.¹⁰وَقَالَ لَهُ اللَّهُ، اسْمُكَ يَعْقُوبُ. لَا يُدْعَى اسْمُكَ فِيمَا بَعْدَ يَعْقُوبَ، بَلْ يَكُونُ اسْمُكَ إِسْرَائِيلَ. فَدَعَا اسْمَهُ إِسْرَائِيلَ.¹¹وَقَالَ لَهُ اللَّهُ، أَتَا اللَّهُ الْقَدِيرَ. أَتَمُرُ وَكَثُرَ أُمَّةٌ وَجَمَاعَةٌ أُمَمٌ تَكُونُ مِنْكَ. وَمُلُوكٌ سَيَخْرُجُونَ مِنْ ضَلْبِكَ.¹²وَالْأَرْضُ الَّتِي أُعْطِيتُ إِثْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ لَكَ أُعْطِيهَا. وَلِنَسْلِكَ مِنْ بَعْدِكَ أُعْطِي الْأَرْضَ.¹³ثُمَّ صَعِدَ اللَّهُ عَنْهُ فِي الْمَكَانِ الَّذِي فِيهِ تَكَلَّمَ مَعَهُ، فَتَصَبَّ يَعْقُوبُ عَمُودًا فِي الْمَكَانِ الَّذِي فِيهِ تَكَلَّمَ مَعَهُ، عَمُودًا مِنْ حَجَرٍ، وَسَكَبَ عَلَيْهِ سَكِيمًا، وَصَبَّ عَلَيْهِ رُبْنًا،¹⁵وَدَعَا يَعْقُوبُ اسْمَ الْمَكَانِ الَّذِي فِيهِ تَكَلَّمَ اللَّهُ مَعَهُ بَيْتَ إِبِلَ. ثُمَّ رَحَلُوا مِنْ بَيْتِ إِبِلَ. وَلَمَّا كَانَ مَسَافَةً مِنَ الْأَرْضِ بَعُدَ حَتَّى يَأْتُوا إِلَى أَفْرَاتِهِ، وَلَدَتْ رَاجِيلُ وَتَعَسَّرَتْ وَلَدْتُهَا.¹⁷فَقَالَتِ الْقَابِلَةُ لَهَا، لَا تَحَافِي، لَآنَ هَذَا أَيْضًا ابْنٌ لَكَ.¹⁸وَكَانَ عِنْدَ خُرُوجِ تَعْسِيهَا، لِأَنَّهَا مَاتَتْ أَنَّهَا دَعَتْ اسْمَهُ بِنْ أُونِي. وَأَمَّا أَبُوهُ فَدَعَاهُ يُونْيَامِينَ.¹⁹فَمَاتَتْ رَاجِيلُ وَدُفِنَتْ فِي طَرِيقِ أَفْرَاتِهِ الَّتِي هِيَ بَيْتُ لَحْمَ.²⁰فَتَصَبَّ يَعْقُوبُ عَمُودًا عَلَى قَبْرِهَا. وَهُوَ عَمُودُ قَبْرِ رَاجِيلَ إِلَى الْيَوْمِ.²¹ثُمَّ رَحَلَ إِسْرَائِيلُ وَتَصَبَّ حَيْمَتَهُ وَرَاءَ مَجْدَلِ عَدْرَ.²²وَحَدَّثَ إِذْ كَانَ إِسْرَائِيلُ سَاكِنًا فِي تِلْكَ الْأَرْضِ أَنَّ رَاوِبْنَ ذَهَبَ وَاصْطَلَحَ مَعَ بِلْهَةَ سُرَّتِيَةِ أَبِيهِ. وَسَمِعَ إِسْرَائِيلُ.²³بَنُو لَيْئَةَ، رَاوِبْنَ بَكْرُ يَعْقُوبَ، وَسَمْعُونُ، وَلَؤِي، وَهَوْدَا،

aus deinen Lenden kommen;¹² und das Land, das ich Abraham und Isaak gegeben habe, will ich dir geben und will's deinem Samen nach dir geben.¹³ Also fuhr Gott auf von ihm von dem Ort, da er mit ihm geredet hatte.¹⁴ Jakob aber richtete ein steinernes Mal auf an dem Ort, da er mit ihm geredet hatte, und goß ein Trankopfer darauf und begoß es mit Öl.¹⁵ Und Jakob hieß den Ort, da Gott mit ihm geredet hatte, Beth-El.¹⁶ Und sie zogen von Beth-El. Und da noch ein Feld Weges war von Ephrath, da gebar Rahel.¹⁷ Und es kam sie hart an über der Geburt. Da aber die Geburt so schwer ward, sprach die Wehmutter zu ihr: Fürchte dich nicht, denn diesen Sohn wirst du auch haben.¹⁸ Da ihr aber die Seele ausging, daß sie sterben mußte, hieß sie ihn Ben-Oni; aber sein Vater hieß ihn Ben-Jamin.¹⁹ Also starb Rahel und ward begraben an dem Wege gen Ephrath, das nun heißt Bethlehem.²⁰ Und Jakob richtete ein Mal auf über ihrem Grabe; dasselbe ist das Grabmal Rahels bis auf diesen Tag.²¹ Und Israel zog aus und richtete seine Hütte auf jenseit des Turms Eder.²² Und es begab sich, da Israel im Lande wohnte, ging Ruben hin und schlief bei Bilha, seines Vaters Kebsweib; und das kam vor Israel. Es hatte aber Jakob zwölf Söhne.²³ Die Söhne Leas waren diese: Ruben, der erstgeborene Sohn Jakobs, Simeon, Levi, Juda, Isaschar und Sebulon;²⁴ die Söhne Rahel waren: Joseph und Benjamin;²⁵ die Söhne Bilhas, Rahels Magd: Dan und Naphthali;²⁶ die Söhne Silpas, Leas Magd: Gad und Asser. Das sind die Söhne Jakobs, die ihm geboren sind in

وَبَيْسَّاكَرَ، وَزَبُولُونَ.²⁴ وَأَبْنَا رَاحِيلَ، دَانُ، وَنَفْتَالِي.²⁶ وَأَبْنَا رَلَقَةَ جَارِيَةِ لَيْئَةَ، جَادُ، وَأَشِيرُ. هَؤُلَاءِ بَنُو يَعْقُوبَ الَّذِينَ وُلِدُوا لَهُ فِي قَدَّانِ أَرَامَ.²⁷ وَجَاءَ يَعْقُوبُ إِلَى إِسْحَاقَ أَبِيهِ إِلَى مَمَرَا قَرْيَةِ أَرْبَعِ، الَّتِي هِيَ حَبْرُونُ حَيْثُ تَعَرَّبَ إِبْرَاهِيمُ وَإِسْحَاقَ.²⁸ وَكَانَتْ أَيَّامُ إِسْحَاقَ مِئَةً وَتَمَانِينَ سَنَةً.²⁹ فَأَسْلَمَ إِسْحَاقُ رُوحَهُ وَمَاتَ وَأَنْصَمَ إِلَى قَوْمِهِ شَيْخًا وَشَبَعَانِ أَيَّامًا، وَدَفَنَهُ عِيسُو وَيَعْقُوبُ أَبْنَاهُ.

Mesopotamien.²⁷ Und Jakob kam zu seinem Vater Isaak gen Mamre zu Kirjat-Arba, das da heißt Hebron, darin Abraham und Isaak Fremdlinge gewesen sind.²⁸ Und Isaak ward hundertundachtzig Jahre alt²⁹ und nahm ab und starb und ward versammelt zu seinem Volk, alt und des Lebens satt. Und seine Söhne Esau und Jakob begruben ihn.